

Перший дзвоник, знову на урок ти дзвониш

Учень 1. Скажи, тобі подобається Перше вересня?

Учень 2. Ні. Мені подобаються канікули. Робиш, що хочеш. Гуляєш, купаєшся, загоряєш, спиш скільки завгодно. Свобода!

Учень 1. Але хіба не цікаво знов зустрітися з друзями, улюбленими вчителями, почути знов дзеленчання дзвоника? А невже не буває цікаво на уроках?

Учень 2. Взагалі-то, буває. Та й скучно трохи за гімназією. Якщо чесно, у мене сьогодні особливий святковий настрій.

Учень 1. А уявляєш, ще відчувають ті, хто йде в перший клас?

Учень 2. Так. Пам'ятаю, це було і страшно і радісно, цікаво було.

Учень 1. Тоді давай швидше запросимо першокласників на майдан.

Учень 2. Шановний пане директоре! Просимо Вас запросити на свято наймолодших.

Під музику й оплески виходять першокласники.

Учень 1. Слухай, як ти думаєш, що таке гімназія?

Учень 2. Ну, це такий будинок, червоний, трохи жовтий.

Учень 1. А я вважаю, що гімназія — це всі ті, хто навчається, працює, взагалі, живе в цьому будинку.

Учень 2. Тоді виходить, що наступила урочиста мить, коли зібралася вся гімназія разом.

Разом. Свято починається!

Директор відкриває свято, звучать гімни.

Пісня про Перше вересня (на мелодію пісні «Осень» гурту «Лицей»):

Літо уже пройшло, і канікули

Відшуміли враз.

Чарівний то був час — враження мене переповнюють.

Літо уже пройшло, і тепер ми знов

В вересневий день,

Ми знову всі разом, всі разом, всі разом.

Перший дзвоник! Ти прийшов до нас сьогодні

І нас покликав в гімназійний дім.

Приспів:

Перший дзвоник! Знову на урок ти дзвониш.

Символ знань, вічних знань!

Літо уже пройшло — листя шелестить,

Й серце тріпотить.

Це осені пора,
Чудова і бентежна, наче гра,
Осені пора.

Приспів:

Перший дзвоник, ти прийшов до нас сьогодні
І нас покликав в гімназійний дім.
Перший дзвоник, знову на урок ти дзвониш.
Символ знань, вічних знань!

Учень 1. Ти помітив? У нашій гімназійній сім'ї сталися зміни.

Учень 2. Так, прийшов цілий клас «першачків».

Учень 1. А ще — як всі підросли! Навіть ми з тобою.

Учень 2. Та я вже зовсім дорослий: 3-й гімназійний.

Учень 1. А ще багато нових облич.

Учень 2. Потрібно, щоб всі зміни були закріплені наказами.

Завуч читає накази.

Учень 1. Як думаєш, що треба зробити, щоб першокласникам було не так страшно?

Учень 2. Треба найняти їм «дах». Я тут бачив у сьомому гімназійному..

Учень 1. Саме сьомий гімназійний без будь-якої плати сьогодні хоче підтримати наймолодших.

Учень 2. Які благородні! Що ж, просимо найстарших учнів до мікрофона.

Виступають найстарші, говорять про букварі — перший підручник, бажають успіхів, щось вручають від себе.

Учень 1. Взагалі-то нашим «першачкам» не так вже й страшно.

Учень 2. І справді. Адже кожного з них привели за ручку тато чи мама.

Учень 1. Ми запрошуємо до мікрофона батьків першокласників.

Ведучий запрошує батьків першокласників; благословення батьків.

Учень 1. Як думаєш, що зараз буде?

Учень 2. Прийде спонсор і вручить подарунки. «Прилетит вдруг волшебник...» (співає).
Невже ні?

Учень 1. Ні. Зараз виступлять першокласники.

Учень 2. Зрозуміло. Що ж, запрошуємо вас, дорогі «першачки».

Виступають першокласники.

Першокласник 1. На майдані стихли враз

І дорослі, й діти.

Це тому, що перший клас

Буде говорити.

Першокласник 2. Ми — як в казці, ми — як в грі,
Наче на весіллі.

І горять, як ліхтарі,
Наші банти білі.

Першокласник 3. Не чекали ми, що так
Станемо зірками

І що зможе раптом всяк
Милуватись нами.

Першокласник 4. Ще учора ми були

Лиш маленькі діти,
А сьогодні — школярі:
Цікавіше жити.

Першокласник 5. Стільки змін тепер у нас

І нового стільки!
Скоро вже підемо в клас
Зароблять оцінки.

Першокласник 6. Дзвоник гучно задзвенить,

На урок покличе,
І почне тоді нас вчить
Наш найперший вчитель.

Першокласник 7. І «Букварик» оживе,

Зазвучить словами,
І самим ходити вже
Нам дозволить мама.

Першокласник 8. Але трохи сумно все ж

Залишать домівку.
Там, як хочеш, так живеш,—
Весело і вільно.

Першокласник 9. І в садочку також клас:

Ігри все, розваги.
Та пройшов дитинства час,
Час прийшов гімназії.

Першокласник 10. Розказали все ми вам

Про свої проблеми,
А тепер вітайте нас,
Бо уже ми йдемо.

Учень 1. Скажи, що, на твою думку, відрізняє цивілізовану людину від дикуна?

Учень 2. Ну, цивілізований, то такий крутий, такий весь....

Учень 1. Ні. Цивілізована людина — це людина слова.

Учень 2. Ага. Тоді зрозуміло, чому гімназисти дають клятву.

Учень 1. Просимо учнів першого гімназійного, а також нових учнів гімназії...

Учень 2. Приготуватись до прийняття клятви гімназиста.

Прийняття клятви.

Учень 1. Ти помітив, як багато сьогодні гостей?

Учень 2. Як тут не помітиш! Чому ж по-твоєму я так хвилююсь?

Учень 1. Давай надамо їм слово.

Учень 2. Я запрошую до мікрофона...

Ведучий називає гостей; гості виступають.

Учень 1. Що ж, ось і настав час завершувати наше свято.

Учень 2. Дорогі друзі, я закриваю наше...

Учень 1. Не поспішай. Це право директора.

Учень 2. Ой, вибачте.

Директор закриває свято, звучить Гімн України, виноситься прапор; лунає перший дзвоник у виконанні першокласниці, яку несе на руках старшокласник.

За матеріалами: <http://ukped.com>